

31989L0106

L 40/12

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

11.2.1989.

PADOMES DIREKTĪVA**(1988. gada 21. decembris)****par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem**

(89/106/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai tiktu nodrošināts, ka būvdarbus un inženiertehniskos būvdarbus to teritorijā projektētu un veiktu tā, ka tas neapdraud personu drošību, mājdzīvniekus un īpašumu, un vienlaikus tiktu ievērotas citas pamatprasības, kas saistītas ar vispārēju labklājību;

tā kā dalībvalstīs ir spēkā noteikumi, tostarp prasības, kas attiecas ne tikai uz ēku drošību, bet arī uz veselību, izturīgumu, enerģijas ekonomiju, vides aizsardzību, saimnieciskiem aspektiem un citiem sabiedrības interesēm svarīgiem aspektiem;

tā kā šīm prasībām, kas bieži noteiktas valstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ir tieša ietekme uz izmantoto būvizstrādājumu specifiku, un tās ir iekļautas valsts ražojumu standartos, tehniskajos apstiprinājumos un citās tehniskās specifikācijās un noteikumos, kas ir atšķirīgi un tādēļ apgrūtinā tirdzniecību Kopienā;

tā kā 71. punkts Baltajā grāmatā par iekšējā tirgus izveidi, ko 1985. gada jūnijā apstiprinājusi Eiropadome, nosaka, ka atbilstoši vispārējai politikai īpašu uzmanību pievērsīs dažām nozarēm, tostarp būvniecībai; tā kā pēc tam, kad tehniskie šķēršļi būvniecības nozarē būs samazināti tiktāl, ka tos vairs turpmāk nevar samazināt, savstarpēji atzīstot visu dalībvalstu līdzvērtību, vajadzīga jauna pieeja, kas noteikta Padomes 1985. gada 7. maija rezolūcijā ⁽⁴⁾, kura paredz noteikt pamatprasības attiecībā uz drošību un citiem aspektiem, kas ir svarīgi saistībā ar vispārējo labklājību un nemazina pastāvošo un vajadzīgo aizsardzības līmeni dalībvalstīs;

tā kā būvdarbiem jāatbilst pamatprasībām, kas ir gan vispārīgi, gan speciāli kritēriji; tā kā jāsaprot, ka šādas prasības paredz, ka minētie darbi ar zināmu ticamību atbilst vienai, dažām vai visām minētajām prasībām, ja tas ir noteikts kādā regulā;

tā kā, lai tehniskās pamatprasības izklāstītu konkrētā formā, sagatavos skaidrojošus dokumentus, kas būs pamats Eiropas līmenī saskaņotiem standartiem vai citām tehniskām specifikācijām un Eiropas tehniskā apstiprinājuma sagatavošanai vai piešķiršanai;

tā kā šīs pamatprasības ir Eiropas līmenī saskaņotu būvizstrādājumu standartu sagatavošanas pamatā; tā kā, lai panāktu to, ka vienotā iekšējā tirgus priekšrocības ir cik iespējams lielas, lai šis tirgus būtu pieejams pēc iespējas vairāk izgatavotājiem, lai nodrošinātu cik iespējams lielu tirgus pārredzamību un lai radītu nosacījumus būvniecības vispārīgo noteikumu saskaņotai sistēmai, pēc iespējas ātrāk jāizstrādā saskaņoti standarti; tā kā šos standartus izstrādā privātas organizācijas un tiem jāpaliek kā neobligātiem dokumentiem; tā kā šā iemesla dēļ Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (CENELEC) ir atzītas par kompetentām iestādēm, kas pieņem saskaņotus standartus atbilstoši 1984. gada 13. novembrī parakstītajām vispārīgām pamatnostādņiem par sadarbību starp Komisiju un šīm divām minētajām iestādēm; tā kā šajā direktīvā saskaņots standarts ir tehniska specifikācija (Eiropas standarts vai saskaņots dokuments), ko ar Komisijas pilnvarojumu pieņēmusi viena vai abas minētās iestādes saskaņā ar Padomes Direktīvu 83/189/EEK (1983. gada 28. marts), ar ko nosaka procedūru informācijas sniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽⁵⁾;

tā kā būvizstrādājumu īpašā specifika prasa precīzi formulēt šos saskaņotos standartus; tā kā tādēļ jāgatavo skaidrojoši dokumenti, kas veidotu saikni starp standartu izstrādāšanas pilnvarojumiem un pamatprasībām; tā kā saskaņotie standarti, kurus, ja iespējams, izsaka kā ražojuma kvalitātes raksturojumu, ņem vērā šos skaidrojošos dokumentus, ko izstrādā sadarbībā ar dalībvalstīm;

⁽¹⁾ OV C 93, 6.4.1987., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 305, 16.11.1987., 74. lpp. un OV C 326, 19.12.1988.⁽³⁾ OV C 95, 11.4.1988., 29. lpp.⁽⁴⁾ OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp.

tā kā skaidrojošajos dokumentos un saskaņotajās tehniskajās specifikācijās efektivitātes rādītājus un prasības, kurām ražojumiem dalībvalstīs turpmāk jāatbilst, nosaka klasēs, lai ņemtu vērā pamatprasību dažādos līmeņus attiecībā uz noteiktiem darbiem un atšķirīgos nosacījumus, kas ir spēkā dalībvalstīs;

tā kā saskaņotajos standartos jāietver klasifikācija, kas ļauj turpināt tādu būvizstrādājumu laišanu tirgū, kuri atbilst pamatprasībām un kurus ražo un likumīgi izmanto saskaņā ar tehniskajām tradīcijām, ko nosaka klimatiskie un citi vietējie apstākļi;

tā kā ražojumu uzskata par derīgu izmantošanai, ja tas atbilst saskaņotam standartam, Eiropas tehniskajam apstiprinājumam vai nesaskaņotai tehniskai specifikācijai, ko atzīst Kopienā; tā kā tad, ja ražojumiem nav lielas nozīmes attiecībā uz pamatprasībām un ja tie atšķiras no spēkā esošajām tehniskajām specifikācijām, to derīgumu izmantošanai var apliecināt, vēroties apstiprinātā iestādē;

tā kā ražojumus, kas šādi ir atzīti par derīgiem izmantošanai, var viegli atpazīt pēc EK zīmes; tā kā jāļauj tos laist brīvā aprītē un brīvi izmantot visā Kopienā mērķim, kam tie paredzēti;

tā kā gadījumos, kad ražojumu nevar iekļaut Eiropas standartos vai nevar plānot to izdarīt pieņemamā termiņā, vai kad ražojums būtiski atšķiras no standarta, šādu ražojumu derīgumu izmantošanai var pierādīt, pamatojoties uz kopīgām pamatnostādēm Eiropas tehniskajos apstiprinājumos; tā kā kopīgās Eiropas tehnisko apstiprinājumu piešķiršanas pamatnostādnes pieņems, pamatojoties uz skaidrojošajiem dokumentiem;

tā kā valsts vai citas nesaskaņotas tehniskās specifikācijas var atzīt par atbilstošu pamatojumu atzinumam, ka pamatprasības ir ievērotas, ja trūkst saskaņotu standartu un Eiropas tehnisko apstiprinājumu;

tā kā ar izgatavotāju un uzraudzības iestāžu ražošanas kontroles procedūrām, neatkarīgu kvalificētu trešo personu vai paša izgatavotāja testēšanas novērtējuma un sertifikācijas palīdzību jānodrošina ražojumu atbilstība saskaņotajiem standartiem un Eiropā atzītām nesaskaņotām tehniskajām specifikācijām;

tā kā jānodrošina īpaša pagaidu procedūra attiecībā uz ražojumiem, ja Eiropā atzītu standartu vai tehnisko apstiprinājumu vēl nav; tā kā šai procedūrai jāatvieglo citā dalībvalstī atbilstoši galamērķa dalībvalsts tehniskajām prasībām veiktu testu rezultātu atzīšana;

tā kā no dalībvalstu izraudzītiem ekspertiem jāizveido Būvniecības pastāvīgā komiteja, lai palīdzētu Komisijai jautājumos, kas rodas, īstenojot un praktiski piemērojot šo direktīvu;

tā kā dalībvalstu atbildība par drošību, veselības un citiem jautājumiem, uz kuriem to teritorijā attiecas pamatprasības, jānosaka drošības klauzulā, paredzot atbilstošus aizsardzības pasākumus,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Piemērošanas joma – Definīcijas – Prasības – Tehniskās specifikācijas – Preču brīva aprīte

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro būvizstrādājumiem, ciktāl uz tiem attiecas pamatprasības, kas noteiktas būvdarbiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkts.

2. Šajā direktīvā "būvizstrādājums" ir jebkurš ražojums, kas ir ražots, lai to pastāvīgi iekļautu būvdarbos, tostarp gan ēkās, gan inženiertehniskajos būvdarbos.

"Būvizstrādājumi" turpmāk dēvēti par "ražojumiem"; būvdarbi, tostarp gan ēkas, gan inženiertehniskie būvdarbi, turpmāk dēvēti par "darbiem".

2. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. pantā minētos ražojumus, kas paredzēti izmantošanai darbos, var laist tirgū vienīgi tad, ja tie ir piemēroti paredzētajiem mērķiem, tas ir, tiem ir tādi raksturlielumi, ka darbi, kuros tos iekļauj, montē, izmanto vai ierīko, ja tie ir pareizi projektēti un būvēti, var atbilst 3. pantā minētajām pamatprasībām, ja uz šādiem darbiem attiecas noteikumi, kuros ietvertas šādas prasības.

2. Ja uz šādiem ražojumiem attiecas Kopienas direktīvas attiecībā uz citiem aspektiem, tad šajos gadījumos EK atbilstības zīme, šē turpmāk "EK zīme", kas minēta 4. panta 2. punktā, norāda, ka arī citu minēto direktīvu prasības ir izpildītas.

3. Ja turpmāk kāda direktīva attiecas galvenokārt uz citiem aspektiem un tikai nelielā mērā uz šīs direktīvas pamatprasībām, minētā turpmākā direktīva ietver noteikumus, kas nodrošina to, ka tajā ir ietvertas arī šīs direktīvas prasības.

4. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības — ja tās attiecīgi ievēro Līguma noteikumus — noteikt prasības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu darbinieku aizsardzību, izmantojot ražojumus, ar nosacījumu, ka ražojumus nepārveido tā, kā šajā direktīvā nav paredzēts.

3. pants

1. Pamatprasības, kas piemērojamas darbiem un kas var ietekmēt ražojuma tehnisko raksturojumu, ir izklāstītas I pielikumā kā mērķi. Var piemērot vienu, dažas vai visas šīs prasības; tās ievēro, ražojumu ekonomiski pamatoti ekspluatējot.

2. Lai ņemtu vērā iespējamās ģeogrāfisko vai klimatisko apstākļu atšķirības vai atšķirīgu dzīvesveidu, kā arī dažādus aizsardzības līmeņus, kas var būt prevalējoši valsts, reģiona vai vietējā līmenī, attiecībā uz prasībām, kuras jāievēro, 3. punktā minētajos dokumentos un 4. pantā minētajās tehniskajās specifikācijās var ieviest dalījumu klasēs.

3. Pamatprasību konkrētā forma ir dokumenti (skaidrojošie dokumenti) — lai izveidotu vajadzīgo saikni starp pamatprasībām, kas noteiktas 1. punktā, un standartu izstrādāšanas pilnvarojumiem, Eiropas tehniskā apstiprinājuma pamatnostādņu izstrādāšanas pilnvarojumiem vai citu tehnisku specifikāciju atzīšanu 4. un 5. panta nozīmē.

4. pants

1. Standarti un tehniskie apstiprinājumi šajā direktīvā ir "tehniskās specifikācijas".

Šajā direktīvā saskaņotie standarti ir tehniskās specifikācijas, ko CEN, CENELEC vai abas šīs iestādes pieņēmušas ar pilnvarojumu, ko Komisija tām piešķirusi atbilstoši Direktīvai 83/189/EEK, pamatojoties uz 19. pantā minētās komitejas atzinumu un saskaņā ar 1984. gada 13. novembrī parakstītajiem vispārīgajiem noteikumiem par sadarbību starp Komisiju un šīm divām iestādēm.

2. Dalībvalstis uzskata, ka ražojumi ir piemēroti mērķiem, kam tie paredzēti, ja ar tiem var izpildīt darbus, kuros tos izmanto, ja darbi ir pareizi projektēti un būvēti atbilstoši 3. pantā minētajām pamatprasībām, un šiem ražojumiem ir EK zīme. EK zīme norāda:

a) ka tie atbilst attiecīgiem valstu standartiem, kur iestrādāti saskaņotie standarti, uz kuriem atsaucas publicētas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē šo savu standartu atsaucē;

b) ka tie atbilst Eiropas tehniskajam apstiprinājumam, kas piešķirts saskaņā ar III nodaļā paredzēto procedūru; vai

c) ka tie atbilst valsts tehniskajām specifikācijām, kas minētas 3. punktā, tā kā trūkst saskaņoto specifikāciju; šādu valsts specifikāciju sarakstu sagatavo saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai to savu tehnisko specifikāciju tekstus, kuras tās uzskata par atbilstošām pamatprasībām, kas minētas 3. pantā. Komisija nekavējoties nosūta šīs valstu tehniskās specifikācijas pārējām dalībvalstīm. Saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto procedūru tā informē dalībvalstis, kam ir tās valsts tehniskās specifikācijas, uz kurām attiecināma atbilstības prezumpcija 3. pantā minētajām pamatprasībām.

Šo procedūru sāk un vada Komisija, apspriežoties ar komiteju, kas minēta 19. pantā.

Dalībvalstis publicē atsaucē uz šīm tehniskajām specifikācijām. Komisija tās publicē arī *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja Kopienā reģistrēts izgatavotājs vai tā pārstāvis nav piemērojis vai ir tikai daļēji piemērojis spēkā esošās tehniskās specifikācijas, kas minētas 2. punktā un kas saskaņā ar 13. panta 4. punktā izklāstītajiem kritērijiem paredz ražojumu pieteikt atbilstības deklarācijai, kura paredzēta III pielikuma 2. punkta ii) apakšpunkta otrajā un trešajā iespējā, tad piemēro atbilstošos lēmumus, uz ko attiecas 13. panta 4. punkts un III pielikums, un saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta III pielikuma 2. punkta ii) apakšpunkta otrajā iespējā, nosaka šāda ražojuma derīgumu izmantošanai 2. panta 1. punkta nozīmē.

5. Komisija, apspriežoties ar komiteju, kas minēta 19. pantā, sagatavo, vada un regulāri pārskata to ražojumu sarakstu, kuri ir maznozīmīgi saistībā ar veselību un drošību un attiecībā uz kuriem izgatavotāja izdota deklarācija par atbilstību "atzītām tehnoloģiskām prasībām" ļauj šādus ražojumu laist tirgū.

6. EK zīme nozīmē, ka ražojumi atbilst 2. un 4. punkta prasībām. Kopienā reģistrēts izgatavotājs vai viņa pārstāvis uzņemas atbildību par EK zīmes uzlikšanu uz paša ražojuma, uz tam piestiprinātas etiķetes, uz tā iepakojuma vai uz tirdzniecības pavaddokumentiem.

EK zīmes paraugs un tās izmantošanas nosacījumi izklāstīti III pielikumā.

Ražojumi, kas minēti 5. punktā, ir bez EK zīmes.

5. pants

1. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka saskaņotie standarti vai Eiropas tehniskie apstiprinājumi, kas minēti 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, vai pilnvarojumi, kas minēti II nodaļā, neatbilst 2. un 3. panta noteikumiem, minētā dalībvalsts vai Komisija, sniedzot attiecīgu pamatojumu, par to informē komiteju, kas minēta 19. pantā. Komiteja steidzami sniedz atzinumu.

Ņemot vērā minētās komitejas atzinumu un pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK, attiecībā uz saskaņotajiem standartiem Komisija informē dalībvalstis, ja attiecīgie standarti vai apstiprinājumi jāatsauc publicējās, kas minētas 7. panta 3. punktā.

2. Saņemot tekstus, kas minēti 4. panta 3. punktā, Komisija apspriežas ar komiteju, kas minēta 19. pantā. Ņemot vērā komitejas atzinumu, Komisija paziņo dalībvalstīm, vai uz attiecīgo tehnisko specifikāciju attiecināma atbilstības prezumpcija un, ja tā ir attiecināma, tad *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* publicē atsauci uz to.

Ja Komisija vai dalībvalsts uzskata, ka tehnikā specifikācija vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi attiecībā uz atbilstības prezumpciju 2. un 3. panta noteikumiem, Komisija apspriežas ar komiteju, kas minēta 19. pantā. Ņemot vērā minētās komitejas atzinumu, Komisija paziņo dalībvalstīm, vai uz attiecīgo valsts tehnisko specifikāciju attiecināma atbilstības prezumpcija un, ja tā nav attiecināma, tad arī paziņo, vai jāatsauc 4. panta 3. punktā minēta atsaucē uz to.

6. pants

1. Dalībvalstis savā teritorijā nekavē tādu ražojumu brīvu apriti, laišanu tirgū vai izmantošanu, kuri atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādu ražojumu izmantošanu mērķim, kam tie ir paredzēti, nekavē noteikumi vai nosacījumi, kurus izvirza valsts iestādes vai privātas organizācijas, kas darbojas kā valsts uzņēmums vai valsts iestāde un izmanto savu monopolstāvokli.

2. Dalībvalstis savā teritorijā tomēr ļauj laist tirgū ražojumus, uz kuriem neattiecas 4. panta 2. punkts, ja tie atbilst valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir saskaņā ar Līgumu, līdz tam laikam, kad Eiropas tehniskās specifikācijas, kuras minētas II un III nodaļā, neparedz ko citu. Komisija un komiteja, kas minēta 19. pantā, regulāri pārbaudīs un pārskatīs Eiropas tehnisko specifikāciju izmaiņas.

3. Ja attiecīgās Eiropas tehniskās specifikācijas vai nu pašas, vai, pamatojoties uz skaidrojošajiem dokumentiem, kas minēti 3. panta 3. punktā, nosaka atšķirības starp dažādām klasēm, kas atbilst dažādiem efektivitātes rādītājiem, dalībvalstis var noteikt, ka efektivitātes rādītāji jāievēro arī to teritorijā tikai attiecībā uz klasifikāciju, kas pieņemta Kopienā, un tikai iedalot tos visās vai dažās klasēs vai vienā klasē.

II NODAĻA

Saskaņotie standarti

7. pants

1. Lai nodrošinātu saskaņoto standartu kvalitāti attiecībā uz ražojumiem, standartus izstrādā Eiropas standartu organizācija, pamatojoties uz pilnvarojumu, ko piešķirusi Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta Direktīvā 83/189/EEK, un apspriežoties ar komiteju, kas minēta 19. pantā saskaņā ar 1984. gada 13. novembrī parakstītajiem vispārīgajiem noteikumiem par sadarbību starp Komisiju un šīm divām iestādēm.

2. Šādi izstrādātos standartus, cik iespējams, formulē attiecībā uz ražojumu efektivitāti, ņemot vērā skaidrojošos dokumentus.

3. Tiklīdz Eiropas standartu organizācijas ir izstrādājušas standartus, Komisija publicē atsaucē uz standartiem *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstneša C sērijā*.

III NODAĻA

Eiropas tehniskais apstiprinājums

8. pants

1. Eiropas tehniskais apstiprinājums ir tāds labvēlīgs ražojuma derīguma novērtējums attiecībā uz tā izmantošanu paredzētajam mērķim, kas pamatojas uz pamatprasību izpildi attiecībā uz būvdarbiem, kuros ražojumu izmanto.

2. Eiropas tehnisko apstiprinājumu var piešķirt:
- a) ražojumiem, kuriem nav ne saskaņotā standarta, ne atzīta valsts standarta, ne pilnvarojuma izstrādāt saskaņotu standartu un par kuriem Komisija, pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta 19. pantā, uzskata, ka standartu nevar vai vēl nevar izstrādāt; un
- b) ražojumiem, kas ievērojami atšķiras no saskaņotajiem vai atzītajiem valstu standartiem.

Pat ja ir izdots pilnvarojums izstrādāt saskaņotu standartu, noteikumi, kas minēti a) apakšpunktā, neizslēdz iespēju piešķirt Eiropas tehnisko apstiprinājuma ražojumiem, kuriem ir šāda apstiprinājuma pamatnostādnes. To piemēro, līdz dalībvalstīs stājas spēkā saskaņotais standarts.

3. Īpašos gadījumos Komisija, atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta un iepriekš apspriežoties ar komiteju, kas minēta 19. pantā, var atļaut izdot Eiropas tehnisko apstiprinājumu ražojumiem, attiecībā uz kuriem ir pilnvarojums izdot saskaņoto standartu vai par kuriem Komisija ir konstatējusi, ka saskaņoto standartu var izstrādāt. Pilnvarojums ir derīgs uz noteiktu laiku.

4. Eiropas tehnisko apstiprinājumu parasti izdod uz pieciem gadiem. Šo laiku var pagarināt.

9. pants

1. Ražojuma Eiropas tehniskais apstiprinājums balstās uz pārbaudēm, testiem un novērtējumu, kas veikts, pamatojoties uz skaidrojošajiem dokumentiem, kuri minēti 3. panta 3. punktā, kā arī uz pamatnostādņēm, kas minētas 11. pantā, attiecībā uz šo ražojumu vai atbilstošo ražojumu grupu.

2. Ja 11. pantā minēto pamatnostādņu nav vai vēl nav, Eiropas tehnisko apstiprinājumu var izdot, atsaucoties uz attiecīgajām pamatprasībām un skaidrojošajiem dokumentiem, ja ražojuma novērtējumu pieņēmušas apstiprinātājas iestādes, kas kopā darbojas II pielikumā minētajā organizācijā. Ja apstiprinātājas iestādes nevar vienoties, jautājumu nodod izskatīšanai komitejā, kas minēta 19. pantā.

3. Pēc Kopienā reģistrēta izgatavotāja vai tā pārstāvja pieprasījuma ražojuma Eiropas tehnisko apstiprinājumu izdod dalībvalstī saskaņā ar procedūru, kas noteikta II pielikumā.

10. pants

1. Katra dalībvalsts paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai to iestāžu nosaukumus un adreses, ko tā ir pilnvarojusi izdot Eiropas tehniskos apstiprinājumus.

2. Apstiprinātājām iestādēm ir jāatbilst šīs direktīvas prasībām, un jo īpaši jāspēj:

- novērtēt jaunu ražojumu derīgumu izmantošanai, pamatojoties uz zinātnes atziņām un praktisko pieredzi,
- pieņemt objektīvus lēmumus attiecībā uz attiecīgo izgatavotāju vai to pārstāvju interesēm, un
- līdzsvaroti novērtēt visu ieinteresēto pušu ieguldījumu.

3. To apstiprinātāju iestāžu sarakstu, kuru kompetencē ir izdot Eiropas tehniskos apstiprinājumus, kā arī visus minētā saraksta grozījumus, publicē Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša G sērijā.

11. pants

1. Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta 19. pantā, pilnvaro dalībvalstu izraudzīto apstiprinātāju iestāžu organizāciju izstrādāt Eiropas tehniskā apstiprinājuma pamatnostādnes attiecībā uz ražojumu vai ražojumu grupu.

2. Ražojuma vai ražojumu grupas Eiropas tehniskā apstiprinājuma pamatnostādņēs jāietver jo īpaši:

- a) to attiecīgo skaidrojošo dokumentu saraksts, kas minēti 3. panta 3. punktā;
- b) īpašās prasības attiecībā uz ražojumiem 3. panta 1. punktā minēto pamatprasību nozīmē;
- c) testu metodes;
- d) testu rezultātu novērtēšanas un secinājumu izdarīšanas metode;
- e) inspekcijas un atbilstības pārbaudes procedūras, kurām jāatbilst 13., 14. un 15. pantam;
- f) Eiropas tehniskā apstiprinājuma derīguma termiņš.

3. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta 19. pantā, valsts valodā vai valodās publicē Eiropas tehniskā apstiprinājuma pamatnostādnes.

IV NODAĻA

Skaidrojošie dokumenti

12. pants

1. Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta 19. pantā, uzdod tehniskajām komitejām, kurās līdzdarbojas dalībvalstis, izstrādāt skaidrojošos dokumentus, kas minēti 3. panta 3. punktā.

2. Skaidrojošie dokumenti:

- a) ir konkrēta forma pamatprasībām, kas noteiktas 3. pantā un I pielikumā, saskaņojot terminus un tehniskās prasības un, ja vajadzīgs un ja zinātnes atziņas un tehniskās zināšanas to ļauj, norādot klases vai līmeņus katrai prasībai;
- b) norāda šo prasību klašu vai līmeņu un 4. Pantā minēto tehnisko specifikāciju korelācijas metodes, piemēram, aprēķinu un pierādīšanas metodes, projekta izstrādāšanas tehniskos noteikumus utt.;
- c) var tikt izmantoti kā atsauces, izstrādājot saskaņotus standartus un pamatnostādnes Eiropas tehniskā apstiprinājuma un valsts tehnisko specifikāciju atzīšanai saskaņā ar 4. panta 3. punktu.

3. Komisija, saņēmusi atzinumu no komitejas, kas minēta 19. pantā, publicē skaidrojošos dokumentus *Eiropas Kopienų Oficiālā Vēstneša* G sērijā.

V NODAĻA

Atbilstības apliecinājums

13. pants

1. Kopienā reģistrēts izgatavotājs vai tā pārstāvis atbild par apliecinājumu, ka ražojumi atbilst tehnisko specifikāciju prasībām 4. panta nozīmē.

2. Uz ražojumiem, uz kuriem attiecas atbilstības apliecinājums, attiecināmas arī atbilstības prezumpcijas tehniskajām specifikācijām 4. panta nozīmē. Atbilstību nosaka, saskaņā ar III pielikumu veicot testus vai sniedzot citus pierādījumus, pamatojoties uz tehniskajām specifikācijām.

3. Ražojuma atbilstības apliecinājums ir atkarīgs no tā, vai:

- a) izgatavotājs izmanto ražošanas procesa kontroles sistēmu, lai nodrošinātu to, ka produkcija atbilst attiecīgajām tehniskajām specifikācijām; vai
- b) atsevišķiem ražojumiem, kas norādīti attiecīgajās tehniskajās specifikācijās, produkcijas kontroles vai paša ražojuma novērtēšanā un uzraudzības pasākumos papildus ražošanas procesa kontroles sistēmai ir iesaistīta apstiprināta sertifikācijas iestāde.

4. Komisija pēc apspriešanās ar komiteju, kas minēta 19. pantā, attiecīgajam ražojumam vai ražojumu grupai nosaka procedūras izvēli 3. punkta nozīmē, ņemot vērā

a) ražojuma svarīgumu attiecībā uz pamatprasībām, jo īpaši tām, kas attiecas uz veselību un drošību;

b) ražojuma specifiku;

c) ražojuma raksturlielumu mainīguma ietekmi uz tā piemērotību izmantošanai;

d) jutību attiecībā uz defektiem ražošanā;

saskaņā ar III pielikumā sniegtajiem norādījumiem.

Katrā gadījumā izvēlas pēc iespējas mazāk apgrūtināšā procedūra, kas ir droša.

Šādi noteiktu procedūru norāda pilnvarojumos un tehniskajās specifikācijās vai to publikācijās.

5. Ja ražošana ir vienreizēja (un nav sērijveida), pietiek ar atbilstības deklarāciju saskaņā ar III pielikuma 2. punkta ii) apakšpunkta trešo iespēju, ja vien tehniskās specifikācijas ražojumiem, kas ir īpaši svarīgi attiecībā uz veselību un drošību, neparedz citādi.

14. pants

1. Saskaņā ar III pielikumu, piemērojot aprakstītās procedūras:

a) šīs direktīvas 13. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā — Kopienā reģistrēts izgatavotājs vai viņa pārstāvis uzrāda ražojuma atbilstības deklarāciju; vai

b) šīs direktīvas 13. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā — apstiprināta sertifikācijas iestāde izdod atbilstības sertifikātu produkcijas kontroles un uzraudzības pasākumu sistēmai vai pašam ražojumam.

Sīki izstrādāti noteikumi atbilstības apliecinājuma procedūras īstenošanai izklāstīti III pielikumā.

2. Izgatavotāja atbilstības deklarācija vai atbilstības sertifikāts dod Kopienā reģistrētam izgatavotājam vai viņa pārstāvim tiesības uzlikt attiecīgu EK zīmi uz paša ražojuma, uz tam piestiprinātas etiķetes, uz tā iepakojuma vai uz tirdzniecības pavaddokumenti. EK zīmes paraugs un tās izmantošanas noteikumi attiecībā uz katru atbilstības apliecinājuma procedūru izklāstīti III pielikumā.

15. pants

1. Dalībvalstis nodrošina EK zīmes pareizu izmantošanu.

2. Ja tiek konstatēts, ka EK zīme ir uzlikta uz ražojumam, kas neatbilst vai vairs neatbilst šai direktīvai, dalībvalsts, kurā ir apliecināta atbilstība, vajadzības gadījumā nodrošina, ka tiek aizliegts izmantot EK zīmes un nepārdotie ražojumi tiek izņemti no aprites vai zīmes iznīcinātas līdz tam laikam, kad attiecīgā ražojuma atbilstība tiek atjaunota.

Attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, sniedzot visus kvantitatīvos un kvalitatīvos rādītājus, kas vajadzīgi, lai neatbilstošo ražojumu varētu atpazīt.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai uz ražojumiem vai to iepakojumam aizliegtu uzlikt zīmes, ko var sajaukt ar EK zīmi.

VI NODAĻA

Īpašas procedūras

16. pants

1. Ja kādam konkrētam ražojumam nav 4. pantā definēto tehnisko specifikāciju, galamērķa dalībvalsts pēc pieprasījuma atsevišķos gadījumos uzskata ražojumu par atbilstošu valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ja tas izturējis testus un inspekciju, ko veikusi apstiprināta iestāde ražotājā dalībvalstī atbilstoši galamērķa dalībvalstī spēkā esošajām metodēm vai metodēm, ko minētā dalībvalsts atzinusi par līdzvērtīgām.

2. Ražotāja dalībvalsts informē galamērķa dalībvalsti, saskaņā ar kuras noteikumiem veicami testi un inspekcija, par iestādi, kuru tā paredzējusi apstiprināt šim mērķim. Galamērķa dalībvalsts un ražotāja dalībvalsts sniedz viena otrai visu vajadzīgo informāciju. Pēc šīs informācijas apmaiņas ražotāja dalībvalsts apstiprina šādi izraudzīto iestādi. Ja dalībvalstij ir bažas, tā pamato savu nostāju un informē Komisiju.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka izraudzītās iestādes cita citai sniedz visu vajadzīgo palīdzību.

4. Ja kāda dalībvalsts konstatē, ka apstiprināta iestāde neveic testus un inspekciju atbilstoši valsts tiesību aktiem, tā ziņo par to dalībvalstij, kurā iestāde ir apstiprināta. Minētā dalībvalsts pieņemamā termiņā informē ziņotāju dalībvalsti par šajā sakarā

paveikto. Ja ziņotāja dalībvalsts neuzskata, ka paveiktais ir pietiekams, tā var aizliegt attiecīgo ražojumu laist tirgū un izmantot vai var attiecināt uz to īpašus nosacījumus. Par to tā informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

17. pants

Galamērķa dalībvalstis atbilstības ziņojumus un apliecinājumus, ko sniegusi ražotāja dalībvalsts saskaņā ar procedūru, kura minēta 16. pantā, uzskata par līdzvērtīgiem to atbilstošajiem valsts dokumentiem.

VII NODAĻA

Apstiprinātās iestādes

18. pants

1. Visas dalībvalstis nosūta Komisijai sarakstus ar to sertifikācijas iestāžu, inspekcijas iestāžu un testēšanas laboratoriju nosaukumiem un adresēm, kuras minētā dalībvalsts izraudzījusi saskaņā ar šo direktīvu veikt uzdevumus, kas saistīti ar tehnisko apstiprinājumu, atbilstības apliecinājumu, inspekciju un testiem.

2. Sertifikācijas iestādes, inspekcijas iestādes un testēšanas laboratorijas atbilst kritērijiem, kas noteikti IV pielikumā.

3. Dalībvalsts norāda ražojumus, kas ir 1. punktā minēto iestāžu un laboratoriju kompetencē, un to uzdevumu specifiku, kas tām jāveic.

VIII NODAĻA

Būvniecības pastāvīgā komiteja

19. pants

1. Ar šo izveido Būvniecības pastāvīgo komiteju.

2. Komitejas locekļi ir dalībvalstu iecelti pārstāvji. Tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Katra dalībvalsts ieceļ divus pārstāvjus. Pārstāvjiem var palīdzēt eksperti.

3. Komiteja izstrādā savu reglamentu.

20. pants

1. Komiteja, kas minēta 19. pantā, pēc priekšsēdētāja vai dalībvalsts pieprasījuma izskata visus jautājumus, kas rodas, īstenojot un praktiski piemērojot šo direktīvu.
2. Noteikumus, kas vajadzīgi,
 - a) nosakot prasību klases, ciktāl tās nav noteiktas skaidrojošajos dokumentos, un izstrādājot procedūru atbilstības apliecināšanai pilnvarojumos izstrādāt standartus, ievērojot 7. panta 1. punktu, un apstiprinājumu pamatnostādnes, ievērojot 11. panta 1. punktu;
 - b) dodot norādījumus, kā sagatavot skaidrojošos dokumentus saskaņā ar 12. panta 1. punktu, un pieņemot lēmumus par skaidrojošiem dokumentiem saskaņā ar 12. panta 3. punktu;
 - c) atzīstot valsts tehniskās specifikācijas saskaņā ar 4. panta 3. punktu,

pieņem saskaņā ar 3. un 4. punktā noteikto procedūru.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu komiteja sniedz termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas noteikts Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 148. panta 2. punktā attiecībā uz lēmumiem, kurus Padomei ir jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē atbilstoši tam, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

4. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešos pēc priekšlikuma iesniegšanas Padomei tā nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

IX NODAĻA

Drošības klauzula

21. pants

1. Ja dalībvalsts noskaidro, ka deklarētais ražojums, kam jāatbilst šīs direktīvas noteikumiem, neatbilst 2. un 3. panta

prasībām, tā veic visus attiecīgos pasākumus, lai izņemtu šos ražojumus no tirgus, aizliegtu tos laist tirgū vai ierobežotu to brīvu apriti.

Attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, norādot lēmuma iemeslus un jo īpaši norādot, vai neatbilstību rada:

- a) nespēja izpildīt 2. un 3. panta prasības, ja ražojums neatbilst tehniskajām prasībām, kas minētas 4. pantā;
- b) nepareiza 4. pantā minēto tehnisko specifikāciju piemērošana;
- c) pašu tehnisko specifikāciju nepilnības, kas minētas 4. pantā.

2. Komisija apspriežas ar attiecīgajām pusēm, cik drīz vien iespējams. Ja pēc šīs apspriešanās Komisija konstatē, ka pasākumi ir pamatoti, tā tūlīt par to informē dalībvalsti, kura šos pasākumus ir veikusi, kā arī pārējās dalībvalstis.

3. Ja lēmumu, kas minēts 1. punktā, skaidro ar standartu vai tehnisko specifikāciju nepilnībām, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgajām pusēm divos mēnešos nodod jautājumu izskatīšanai komitejā, kas minēta 19. pantā, kā arī — attiecībā uz saskaņotā standarta nepilnībām — komitejai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK, ja dalībvalsts, kas veikusi pasākumus, paredzējusi tos apstiprināt, un sāk procedūras, kas minētas 5. panta 2. punktā.

4. Attiecīgā dalībvalsts attiecīgi vērsas pret to, kas sagatavojis atbilstības deklarāciju, un informē par to Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Komisija nodrošina, lai dalībvalstis tiktu pastāvīgi informētas par šīs procedūras norisi un rezultātiem.

X NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

22. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības 30 mēnešos pēc tās paziņošanas⁽¹⁾. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

⁽¹⁾ Šī direktīva ir paziņota dalībvalstīm 1988. gada 27. decembrī.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

23. pants

Vēlākais līdz 1993. gada 31. decembrim Komisija, apspriežoties ar komiteju, kas minēta 19. pantā, atkārtoti pārbauda šajā direktīvā noteikto pasākumu īstenošanu un, vajadzības gadījumā, iesniedz priekšlikumus atbilstošu grozījumu izdarīšanai.

24. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1988. gada 21. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
V. PAPANDEOU

I PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS

Ražojumiem, ņemot vērā taupības apsvērumus, jābūt piemērotiem būvdarbiem, kas (kopumā un atsevišķi pa daļām) ir piemēroti to paredzētajiem mērķiem un šajā sakarā atbilst turpmāk minētajām pamatprasībām, ja uz darbiem attiecas noteikumi, kuros ietvertas šādas prasības. Šādas prasības jāievēro, ražojumu ekonomiski pamatoti ekspluatējot, ja darbi tiek normāli uzturēti. Prasības parasti attiecas uz darbībām, ko var paredzēt.

1. Mehāniskā pretestība un stabilitāte.

Būvdarbi jāprojektē un jābūvē tā, lai slodze, kas var iedarboties uz tiem būvēšanas un izmantošanas laikā, neizraisītu neko no turpmāk norādītā:

- a) visa darba vai tā daļas sabrukšanu;
- b) būtisku deformāciju nepieļaujamā pakāpē;
- c) bojājumu citām darbu daļām vai savienotājelementiem, vai uzstādītajām iekārtām būtiskas slodzi nesošās konstrukcijas deformācijas rezultātā;
- d) bojājumu, kas ir nesamērīgi liels attiecībā pret tā sākotnējo iemeslu.

2. Drošība ugunsgrēka gadījumā.

Būvdarbi jāprojektē un jābūvē tā, lai ugunsgrēka izcelšanās gadījumā:

- konstrukcijas slogojamība noteiktu laiku varētu palikt nemainīga,
- uguns un dūmu rašanās un izplatīšanās darbos būtu ierobežota,
- uguns izplatīšanās uz blakus esošajiem būvdarbiem būtu ierobežota,
- izmantotāji varētu pamest darbus vai tikt izglābti citādā veidā,
- glābšanas komandu drošība būtu ņemta vērā.”

3. Higiēna, veselība un vide.

Būvdarbs jāprojektē un jābūvē tā, lai tas neapdraudētu tā izmantotāju vai kaimiņu higiēnu vai veselību, jo īpaši ar kaut ko no turpmāk minētā:

- toksiskas gāzes emisiju,
- bīstamu daļiņu vai gāzu atrašanos gaisā,
- bīstamu radioaktīvo starojumu,
- ūdens vai augsnes piesārņošanu vai saindēšanu,
- nepareizu notekūdeņu, dūmu, cieta vai šķidra atkritumu likvidāciju,
- mitruma klātbūtni darbu daļās vai uz darbu virsmām.

4. Izmantošanas drošība.

Būvdarbs jāprojektē un jābūvē tā, lai tas neradītu nepieņemamus nelaiemes gadījumu riskus darbā vai ekspluatācijā, piemēram, slīdēšanu, krišanu, sadursmes, apdegumus, nāvējošo elektrošoku, traumas, ko rada sprādzieni.

5. Aizsardzība pret troksni.

Būvdarbi jāprojektē un jābūvē tā, lai troksni, ko dzird izmantotāji vai tuvumā esošie cilvēki, ierobežotu līdz līmenim, kas neapdraud viņu veselību un ļauj viņiem gulēt, atpūsties un strādāt apmierinošos apstākļos.

6. Enerģijas taupīšana un siltuma saglabāšana.

Būvdarbs un tā apkures, dzesēšanas un ventilācijas ierīces jāprojektē un jābūvē tā, lai enerģijas apjoms, kas vajadzīgs izmantošanai, būtu zems, ņemot vērā atrašanās vietas klimatiskos apstākļus un izmantotājus.

II PIELIKUMS

EIROPAS TEHNISKAIS APSTIPRINĀJUMS

1. Kopienā reģistrēts izgatavotājs vai viņa pārstāvis var lūgt apstiprinājumu tikai vienai iestādei, kas pilnvarota šim mērķim.
 2. Dalībvalstu izraudzītās apstiprinātājas iestādes izveido organizāciju. Veicot savus pienākumus, šai organizācijai jāstrādā ciešā sadarbībā ar Komisiju, kas svarīgos jautājumos apspriežas ar komiteju, kura minēta šīs direktīvas 19. pantā. Ja dalībvalsts ir izraudzījies vairāk nekā vienu apstiprinātāju iestādi, dalībvalsts atbild par šādu iestāžu darba saskaņošanu; tā arī norīko iestādi, kas pārstāv organizāciju.
 3. Kopīgos procedūras noteikumus apstiprinājumu lūgšanai, sagatavošanai un piešķiršanai izstrādā organizācija, ko veido izraudzītās apstiprinātājas iestādes. Kopīgos procedūras noteikumus pieņem Komisija, ņemot vērā komitejas atzinumu saskaņā ar 20. pantu.
 4. Organizācijā, ko tās veido, apstiprinātājas iestādes cita citai sniedz visu vajadzīgo palīdzību. Šī organizācija atbild arī par īpašu jautājumu koordināciju attiecībā uz tehnisko apstiprinājumu. Ja vajadzīgs, organizācija šim mērķim izveido apakšgrupas.
 5. Eiropas tehniskos apstiprinājumus publicē apstiprinātājas iestādes, paziņojot visām pārējām apstiprinātām iestādēm. Pēc pilnvarotas apstiprinātājas iestādes pieprasījuma tai informācijas nolūkā jānosūta piešķirto apstiprinājumu apliecinājošu dokumentu pilns komplekts.
 6. Izdevumus, kas rodas, veicot Eiropas tehniskā apstiprinājuma procedūru, sedz pretendents saskaņā ar valsts noteikumiem.
-

III PIELIKUMS

APLIECINĀJUMS PAR ATBILSTĪBU TEHNISKAJĀM SPECIFIKĀCIJĀM

1. ATBILSTĪBAS KONTROLES METODES.

Atbilstoši 13. pantam nosakot procedūras, kas apliecina ražojuma atbilstību tehniskajām specifikācijām, izmanto turpmāk minētās atbilstības kontroles metodes; metožu izvēle un kombinācija jebkurai konkrētai sistēmai ir atkarīga no prasībām attiecībā uz konkrēto ražojumu vai ražojumu grupu saskaņā ar kritērijiem, kas norādīti 13. panta 3. un 4. punktā:

- a) ražojuma modeļa sākotnējā testēšana, ko veic izgatavotājs vai apstiprināta iestāde;
- b) uzņēmumā ņemtu paraugu testēšana, ko veic izgatavotājs vai apstiprināta iestāde saskaņā ar noteiktu testēšanas plānu;
- c) uzņēmumā, brīvajā tirgū vai būvlaukumā ņemtu paraugu kontroltestēšana, ko veic izgatavotājs vai apstiprināta iestāde;
- d) piegādei sagatavotas vai piegādātas partijas paraugu testēšana, ko veic izgatavotājs vai apstiprināta iestāde;
- e) ražošanas procesa kontrole;
- f) uzņēmuma un ražošanas procesa kontroles sākotnējā inspekcija, ko veic apstiprināta iestāde;
- g) nepārtraukta ražošanas procesa kontroles uzraudzība, secinājumu izdarīšana un novērtēšana, ko veic apstiprināta iestāde.

Šajā direktīvā ražošanas procesa kontrole ir pastāvīga iekšējā ražošanas kontrole, ko veic izgatavotājs. Visus ražotāja pieņemtos datus, prasības un noteikumus sistemātiski apkopo rakstisku darbības plānu un procedūru veidā. Šie ražošanas kontroles sistēmas dokumenti nodrošina vienotu izpratni par kvalitātes nodrošināšanu un dod iespēju sasniegt vajadzīgos ražojuma raksturlielumus un efektīvu pārbaudāmās ražošanas kontroles sistēmas darbību.

2. ATBILSTĪBAS APLIECINĀŠANAS SISTĒMAS.

Priekšroku dod šādām atbilstības apliecināšanas sistēmām.

- i) Ražojuma atbilstības sertifikācija, ko veic apstiprināta sertifikācijas iestāde, pamatojoties uz šādām pārbaudēm:
 - a) (*izgatavotāja uzdevumi*)
 - 1) ražošanas procesa kontrole;
 - 2) turpmāka uzņēmumā ņemtu paraugu testēšana, ko veic izgatavotājs saskaņā ar noteikto testēšanas plānu;
 - b) (*apstiprinātas iestādes uzdevumi*)
 - 3) ražojuma modeļa sākotnējā testēšana;
 - 4) uzņēmuma un ražošanas procesa kontroles sākotnējā inspekcija;
 - 5) nepārtraukta ražošanas procesa kontroles uzraudzība, novērtēšana un apstiprināšana;
 - 6) iespējams, arī uzņēmumā, brīvajā tirgū vai būvlaukumā ņemtu paraugu kontroltestēšana.
- ii) Ražojuma atbilstības deklarācija, ko izdevis izgatavotājs, izvēloties kādu no šādām iespējām.

Pirmā iespēja:

- a) (*izgatavotāja uzdevumi*)
 - 1) sākotnējā ražojuma modeļa testēšana;
 - 2) ražošanas procesa kontrole;
 - 3) iespējams, arī uzņēmumā ņemtu paraugu testēšana saskaņā ar noteikto testēšanas plānu;
- b) (*apstiprinātas iestādes uzdevumi*)
 - 4) ražošanas procesa kontroles sertifikācija, pamatojoties uz:
 - uzņēmuma un ražošanas procesa kontroles sākotnējo inspekciju,
 - iespējams, nepārtrauktu ražošanas procesa kontroles uzraudzību, novērtēšanu un apstiprināšanu.

Otrā iespēja:

- 1) ražojuma modeļa sākotnējā testēšana, ko veic apstiprināta laboratorija;
- 2) ražošanas procesa kontrole.

Trešā iespēja:

- a) ražojuma modeļa sākotnējā testēšana, ko veic izgatavotājs;
- b) ražošanas procesa kontrole.

3. ATBILSTĪBAS APLIECINĀŠANĀ IESAISTĪTĀS IESTĀDES.

Attiecībā uz to iestāžu funkcijām, kas iesaistītas atbilstības apliecināšanā, izšķir:

- i) sertifikācijas iestādi, kas ir neitrāla valsts vai nevalstiska iestāde, kam ir vajadzīgā kompetence un pienākums veikt atbilstības sertifikāciju saskaņā ar noteiktiem procedūras un vadības noteikumiem;
- ii) inspekcijas iestādi, kas ir neitrāla iestāde, kuras organizācija, darbinieki, kompetence un godīgums, vadoties pēc noteiktiem kritērijiem, ļauj veikt tādas funkcijas kā, piemēram, izgatavotāja kvalitātes kontroles darbību novērtēšana, to ieteikšana pieņemšanai un turpmākā to auditēšana, kā arī ražojumu izraudzīšanās un vērtēšana uz vietas vai uzņēmumā, vai kur citur saskaņā ar īpašiem kritērijiem;
- iii) testēšanas laboratoriju, kas ir laboratorija, kur mēra, pārbauda, testē, kalibrē vai kā citādi nosaka materiālu vai ražojumu raksturlielumus vai īpašības.

Attiecībā uz 2. punkta i) un ii) apakšpunktu (pirmā iespēja), trīs funkcijas, kas norādītas 3. punkta i) līdz iii) apakšpunktā, var veikt viena un tā pati iestāde vai dažādas iestādes, šajā gadījumā inspekcijas iestāde un/vai testēšanas laboratorija, kas iesaistītas atbilstības apliecināšanā, veic uzdevumus sertifikācijas iestādes vārdā.

Attiecībā uz sertifikācijas iestāžu, inspekcijas iestāžu un testēšanas laboratoriju kompetences, neitralitātes un godīguma kritērijiem skatīt IV pielikumu.

4. EK ATBILSTĪBAS ZĪME, EK ATBILSTĪBAS SERTIFIKĀTS, EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA.**4.1. EK atbilstības zīme.**

EK atbilstības zīmi veido simbols CE, kas ir šāds.

Tai pievieno:

- ražotāja nosaukumu vai pazīšanas zīmi un vajadzības gadījumā:
- norādes ražojuma raksturlielumu noteikšanai, vajadzības gadījumā saskaņā ar tehniskām specifikācijām,
- izgatavošanas gada pēdējos divus ciparus,
- attiecīgās inspekcijas iestādes identifikācijas simbolu,
- EK atbilstības sertifikāta numuru.

4.2. EK atbilstības sertifikāts.

EK atbilstības sertifikāts jo īpaši ietver:

- sertifikācijas iestādes nosaukumu un adresi,
- Kopienā reģistrēta izgatavotāja vai tā pārstāvja nosaukumu un adresi,
- ražojuma aprakstu (tips, identifikācija, izmantošana...),
- noteikumus, kam ražojums atbilst,
- īpašus ražojuma izmantošanas nosacījumus,
- sertifikāta numuru,
- vajadzības gadījumā nosacījumus un sertifikāta derīguma laiku,
- vārdu, uzvārdu un ieņemamo amatu personai, kam piešķirtas pilnvaras parakstīt sertifikātu.

4.3. EK atbilstības deklarācija.

EK atbilstības deklarācija jo īpaši ietver:

- Kopienā reģistrēta izgatavotāja vai tā pārstāvja nosaukumu un adresi,
- ražojuma aprakstu (modelis, identifikācija, izmantošana...),
- noteikumus, kam ražojums atbilst,
- īpašus nosacījumus ražojuma izmantošanai,
- vajadzības gadījumā apstiprinātās iestādes nosaukumu un adresi,
- vārdu, uzvārdu un ieņemamo amatu personai, kam piešķirtas pilnvaras parakstīt deklarāciju izgatavotāja vai tā pilnvarotā pārstāvja vārdā.

4.4. Atbilstības sertifikātu un deklarāciju uzrāda tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kurā ražojumu izmantos.

*IV PIELIKUMS***TESTĒŠANAS LABORATORIJU, INSPEKCIJAS IESTĀŽU UN SERTIFIKĀCIJAS IESTĀŽU APSTIPRINĀŠANA**

Dalībvalstu izraudzītajām testēšanas laboratorijām, inspekcijas iestādēm un sertifikācijas iestādēm jāizpilda šādi obligātie nosacījumi.

1. Tām ir personāls, vajadzīgie līdzekļi un iekārtas.
2. To personālam ir vajadzīgā tehniskā kompetence un profesionāla godprātība.
3. To darbinieki un tehniskais personāls, veicot testēšanu, gatavojot atskaites, izdodot sertifikātus un veicot šajā direktīvā paredzētos uzraudzības pasākumus, ir objektīvi attieksmē pret visām aprindām, grupām vai personām, kas tieši vai netieši saistītas ar būvizstrādājumiem.
4. To personāls neizpauž dienesta noslēpumus.
5. Tās veic civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ja vien saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem šo apdrošināšanu nesedz valsts.

Kompetentas dalībvalstu iestādes regulāri pārbauda atbilstību 1. un 2. nosacījumam.
